

2. Itt nyugodjál most tehát, Békén, csöndesen aludjál,
Mi is majd jövünk hozzád, Ha porsátorunk földbe száll;
Ott nincs többé fájdalom, S nem lesz már aggodalom.
3. Mert kívánja Jézusunk, Élünk mint zarándokok még;
S mindnyájan igát hordunk, Kiknek megáldá küzdelmét,
Addig míg a vég jó el, S Ő Istenhez vezérel.
4. Ó, mint élt itt Jézusunk: Nem volt része földi jóban;
Többet, mintsem mimagunk Szenvedett Urunk valóban.
Fel hát, bátran harcoljunk, És mindig rá pillantsunk!
5. Életünknek ideje Elbágyasztó déli óra;
Az éltünk egybevetve Az örökléttel: egy óra.
S épp ez egy órától függ Halálunk vagy életünk!
6. Te vagy legfőbb reményünk, Részünk lesz nekünk az élet,
Ha lezárul is szemünk, Te minékünk megadod ezt.
Isten és ember Fia, Békéd már adád vala!
7. Hogy tulajdonod vagyunk, Hogy Te feltámasztasz minket,
Engedd, ó, tapasztalnunk, Ha letesszük életünket.
Add, itt éljünk mint hívek, És tebenned haljunk meg!

105. Mindhalálíg hív maradj...

Előző énekre.

1. Mindhalálíg hív maradj, Koronát nyersz majd s nyugalmat;
Bár harcok között haladj, Keresd az ígért jutalmat!
Irgalomból kész van már, A győztesre, reád vár.
2. Koronát ott nem nyerhet, Az ki bátran itt nem harcolt;
Ki a földön szenvedett, Szégyent túrt és sok bánatot,
Az oly ékességet kap, Mely tündöklék, mint a nap.
3. Ha e kincset kívánod, Híven küzdj és el is nyered;
Ha Krisztus útját járod, Békességed így megleled;
Csak verejték, szorgalom Nyomán fakad jutalom!
4. Ha egyszer az életért Krisztus mellett harcolt lelked,
El ne hagyd a csatatért, Nem lesz különben győzelmed!
Küzdj és győzd le ellened, Jutalmadat elnyered!
5. Minden hű keresztyénnek Hinni, bízni kell Istenben!
Tartsd meg hát hűségedet, Hogy meglássad szent egében,
A küzdőknek Ő mint ad Örökfényű koronát!

Légy hív mind halálíg, és néked adom az életnek koronáját.

Jelenések 2:10.